ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Четвьртъкъ. Цѣна-та за еднѫ годинѫ е едно бѣло меджидіе и половина, а за шесть мѣсеца три четвьрти отъ бѣло меджидіе; въ кайме и въ пощенскы Турскы тимбры (пулове) 45 гроша, за годинѫ. Спомоществованія-та трѣбва всякога да сѫ прѣдплатены и да ся испращатъ въ полицѫ, въ групъ, въ кайме или въ пощенскы тимбры (пулове) Турскы, Нѣмскы, Прускы, Русскы или Францускы, на Редакторъ-тъ у Американъ Ханъ въ Цариградъ. Извѣстія ся вмѣстяватъ по 2 гр. на редъ-тъ.

Година 2. **ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЬРТЪКЪ, 6 ЯНУАРІЙ 1877.** **Брой 1.**

ИЗВѢСТІЕ.

По причинѫ на непостояннѫ-тѫ цѣнѫ на кайме-то и на пощенскы-тѣ Турскы тимбры, ный не можемъ да пріемемъ по-малко отъ 45 гроша въ кайме или въ пощенскы Турскы тимбры за Седмиченѫ-тѫ Зорницѫ за годинѫ и по-малко отъ 7 1/2 гр. за Мѣсечнѫ-тѫ. Слѣдователно ный извѣстявамы на настоятели-тѣ си да не зематъ вече по-малко отъ това количество.

Пьрвый-тъ и вторый-тъ броеве на Зорницѫ за 1877 ще ся испратятъ само на онѣзи които сѫ поржчали вѣстникъ-тъ.

Слѣдъ пьрвы-тѣ два броя не ще ся пращатъ никаквы листове на никого отъ когото не сѫ ся пріели спомоществованія-та напълно, най-малко за шесть мѣсецы; нито ще ся пращатъ нѣкому повече листове отъ за колкото той е прѣдплатилъ.

Извѣстявамы на всичкы, които не ни пращатъ спомоществованія-та напълно, че не ще почнемъ да имъ пращамы листове додѣ не пріемемъ остатъкъ-тъ или додѣто не прѣмине доволно врѣме, което да ся посрѣщне съ недоплатены-тѣ имъ пары. Ако бы нѣкой да не получава листове-тѣ, които е поржчалъ, той нека прѣсмѣтне добрѣ дали е пратилъ стойность-тѫ напълно споредъ цѣнѫ-тѫ въ извѣстіе-то.

Никаквы другы тимбры (пулове) освѣнъ пощенскы не ся пріиматъ.

Цѣна-та на единъ листъ отъ Сед. Зорницѫ е 1 грошъ.

Спомоществованія-та за Мѣсечнѫ-тѫ Зорницѫ не ся пріематъ за по-малко отъ еднѫ годинѫ.

Пощенскы-тѣ разноскы не трѣбва да ся изваждатъ отъ спомоществованія-та.

ИИСУСЪ ХРИСТОСЪ Е БЫЛЪ БОЖЕСТВЕНЪ УЧИТЕЛЬ.

(Продълженіе).

Іисусъ Христосъ ся е отличилъ отъ всичкы-тѣ другы учители най-паче въ това, че той е открылъ на человѣцы-тѣ какъ тѣ могѫтъ да ся избавятъ отъ всичкы-тѣ си бѣды; той е открылъ какъ сама-та причина на всичкы-тѣ человѣческы злины може да ся отмахне. Въ това отношеніе никакво сравненіе не може да бѫде между него и всичкы-тѣ другы учители были тѣ древни или нынѣшни.

Той прогласилъ себе си за великый-тъ избавитель на този страждущѫ и погынающѫ свѣтъ. Той ся прѣдставилъ за единъ който ще възвьрне человѣцы-тѣ къмъ Бога и ще гы съедини пакъ съ него. Понеже человѣци-тѣ, по причинѫ на грѣхове-тѣ си, сѫ были отстранени отъ Бога, Іисусъ Христосъ ся е появилъ да отнеме грѣхове-тѣ имъ, и тъй да гы примири съ Бога. Той е училъ че понеже человѣци-тѣ сѫ прѣстѫпили праведный-тъ законъ Божій и по тъзи причинѫ сѫ осѫдени на вѣчнѫ смьрть, той самъ щѣше да прѣтьрпи наказаніе вмѣсто тѣхъ, и така да отвори единъ пѫть, чрѣзъ който праведный-тъ Богъ може да оправдае неправедны-тѣ. Той е училъ че щѣше да умре вмѣсто грѣшницы-тѣ и за грѣшницы-тѣ, така щото Богъ да може да прости грѣхове-тѣ имъ. Той е училъ че понеже человѣци-тѣ, чрѣзъ развращеніе-то на естество-то си, сѫ станѫли духовно мьртви, той щѣше да имъ дарува Духъ-тъ Божій, който, чрѣзъ всемогущѫ-тѫ си силѫ, може да прѣобрази развращено-то имъ естество, да го възобнови и възстанови въ праведность, и да го приготви за съобщеніе съ Бога и за вѣчно блаженство. Іисусъ Христосъ е прогласилъ че свѣтъ-тъ не е ималъ нито мѫдрость нито силѫ да избави себе си; и е прѣдставилъ себе си като единчкый-тъ чрѣзъ когото може да ся придобые избавленіе отъ развращеніе-то и отъ осѫжденіе-то на грѣхъ-тъ. Той е обявилъ че свѣтъ-тъ е былъ мьртъвъ въ грѣхъ и че той е дошелъ за да му даде животъ чрѣзъ своѭ-тѫ си смьрть.

Такыва истины Іисусъ Христосъ е училъ; но слушали ли сѫ ся по-напрѣдъ такыва ученія въ Римъ, или въ Атинѫ, или въ Егыпетъ? Кой отъ древни-тѣ философы е прогласилъ такыва величественны ученія за безсмьртіе-то, за отговорность-тѫ и за драгоцѣнность-тѫ на душѫ-тѫ на всякой человѣкъ, отъ какъвъто народъ да е той — варварскы или образованъ? Кой другъ е проповѣдвалъ такыва истины за единство-то, за духовность-тѫ и Отцовство-то на Бога? Дѣ ся е чуло по-напрѣдъ такова ясно откровеніе на главный-тъ источникъ на всичкы-тѣ бѣдствія на человѣческо-то семейство? Кой другъ даже си е въобразилъ нѣкога срѣдства за такова съвьршенно избавленіе отъ тѣхъ? На кого другыго е дошло нѣкога на умъ-тъ че самый-тъ Богъ ще стане человѣкъ за да пострада и да умре вмѣсто повинны-тѣ? Кой е училъ нѣкога по-напрѣдъ че человѣческо-то развратено естество ще може да ся възобнови и да ся оживотвори чрѣзъ Духъ-тъ Божій? Наистинѫ и ный трѣбва да кажемъ както онѣзи, които бѣхѫ пратени да хванѫтъ Іисуса: «Никога человѣкъ не е говорилъ тъй както този человѣкъ говори», Іоан. 7; 46; и ный трѣбва да пытамы: «Отъ кѫдѣ на тогозѝ тая прѣмѫдрость».

Какъ е было възможно за простъ единъ Назорянинъ, въспытанъ въ едно незначително село, да е училъ не само нѣкои чудны нравственны поученія, но еднѫ системѫ на духовны истины, толва важны, щото тѣ сѫ продължавали прѣзъ вѣкове да привличатъ вниманіе-то на образованый-тъ свѣтъ, толкова дѫлбокы, щото даже най-учени-тѣ исповѣдватъ че тѣ не сѫ могли да исчерпятъ мѫдрость-тѫ имъ, и толкова силны, щото чрѣзъ тѣхъ цѣлый-тъ свѣтъ да ся прѣобразува? Такава мѫдрость можала ли е да произлѣзе отъ Назаретъ? Това е невъзможно. Свьрхестественна-та мѫдрость на Іисуса Христа доказва че той е былъ не само Сынъ Человѣческый но и Сынъ Божій.

ЦѢЛЬ ВЪ ЕСТЕСТВО-ТО.

3.

Въ минѫлый-тъ си брой ный разгледахмы нѣкои отъ добры-тѣ слѣдствія, които произлизатъ отъ великы-тѣ океаны, които покрыватъ по-голѣмѫ-тѫ часть на земнѫ-тѫ повьрхность. Нека сега да разгледамы нѣкои отъ срѣдства-та, чрѣбены за да ся пазятъ океани-тѣ чисти, тъй щото да не ставатъ вредителни за зравіе-то на человѣческый-тъ родъ.

Всякой знае, че когато вода останува устоена за дълго врѣме, тя почнува да ся вмирисва и да издава отровителны частицы. Ако океани-тѣ да бѣхѫ устоени като блата, тѣ скоро щѣхѫ да отровятъ и да истрѣбятъ цѣлый-тъ человѣческый родъ. Срѣдства-та, чрѣзъ които Създатель-тъ пази человѣческый-тъ родъ отъ тъзи опасность, сѫ доста забѣлѣжителны.

Пьрво. Той е направилъ водѫ-тѫ на океаны-тѣ соленѫ. Причина-та на това е явна. Всѣкой знае че соль-та има силѫ да съхранява нѣща-та тъй щото да не ся разлагатъ и да не изгниватъ. Когато искамы да съхранимъ мѣсо да не ся развали, ный го солимъ; и Създатель-тъ такожде е усолилъ океаны-тѣ тъй щото да не ся развалятъ и съ това да напълнятъ въздухъ-тъ съ отровителны частицы.

Второ. Създатель-тъ не оставя океаны-тѣ да ся устояватъ. Ако и да не течятъ както рѣкы-тѣ, Създатель-тъ тъй е наредилъ, щото тѣ сѫ въ постоянно вълнуваніе и тъй ся съхраняватъ чисти. Има три главны срѣдства, чрѣзъ които това ся извьршва, сиречь, *вълны-тѣ*, *приливи-тѣ* и *отливи-тѣ*, и *теченія-та*; и много интересно е да разгледамы колко обширни сѫ плановетѣ и колко заплетены сѫ наредбы-тѣ на Създатель-тъ за да има такыва вълны, приливи и отливи, и морскы теченія каквито сѫ нужны за благосъстояніе-то на человѣческый-тъ родъ.

Вълны-тѣ ставатъ отъ дѣйствіе-то на вѣтрове-тѣ върху лице-то на водѫ-тѫ; и сила-та на вѣтрове-тѣ е точно опрѣдѣлена съразмѣрно съ тяжесть-тѫ на воды-тѣ тъй щото вълны-тѣ ся вдигатъ доволно да дьржатъ повьрхность-тѫ на океаны-тѣ въ движеніе, но не ся издигатъ толкозъ щото да наводнятъ прибрѣжія-та и да съсипватъ крайморскы-тѣ градове.

Движеніе-то на приливы-тѣ и отливы-тѣ е по-забѣлѣжително. Намѣреніе-то ни не е да дадемъ пълно научно изложеніе на причины-тѣ за явленія-та на естество-то, но само да забѣлѣжемъ какъ всѣкое отъ тѣхъ има особнѫ цѣль и какъ всичкы-тѣ съдѣйствуватъ за ползѫ на человѣческый-тъ родъ. Приливи-тѣ ставатъ отъ привличаніе-то на воды-тѣ на океаны-тѣ отъ лунѫ-тѫ и отъ слънце-то, още, и отъ въртеніе-то на земѭ-тѫ на ость-тѫ си. Ако да бѣхѫ слънце-то и луна-та много по-голѣмы отъ колкото сѫ сега, или ако земя-та да бѣше много по-близо до тѣхъ отъ колкото е сега, то тѣхна-та привлекателна сила щѣше да ся увеличи толкозъ щото приливи-тѣ щѣхѫ да наводнятъ сушѫ-тѫ. Въ настоящѫ-тѫ наредбѫ има такава съразмѣрность между величинѫ-тѫ на слънце-то, лунѫ-тѫ и земѭ-тѫ, помежду взаимно-то имъ положеніе, и скорость-тѫ на въртеніе-то на земѭ-тѫ на ость-тѫ си, щото приливи-тѣ и отливи-тѣ извьрватъ еднѫ важнѫ службѫ за человѣческый-тъ родъ, безъ да му причиняватъ нѣкаквѫ повредѫ.

Въ океанъ-тъ тоже ся намиратъ теченія, които текѫтъ презъ него, както рѣкы-тѣ прѣзъ сухѫ-тѫ земѭ. Тѣзи теченія извьрватъ много полезны услуги, отъ които една е горѣ-споменѫта-та, именно, да дьржи водѫ-тѫ на океанъ-тъ чистѫ. Тѣ служятъ още да направятъ климатъ-тъ на разны-тѣ земи по-умѣренъ; студеный-тъ климатъ на нѣкои страны става по-умѣренъ отъ топлы теченія отъ повратны-тѣ поясы; а горѣщый-тъ климатъ на нѣкои страны става по-хладенъ отъ студены теченія отъ сѣверны-тѣ арктическы поясы. За прим. има една топла рѣка, която истича отъ Мексиканский-тъ Заливъ, и тече къмъ сѣверо-истокъ прѣзъ Атлантическый-тъ океанъ. Широчина-та ѝ е отъ 50 до 500 мили и дѫлбочина-та ѝ, при истичаніе-то ѝ отъ Мексиканский-тъ заливъ, е около 3,000 крака. Тя задьржа до нѣкѫдѣ топлинѫ-тѫ си додѣто достигне до Европейско-то крайбрѣжіе. На тъзи океанскѫ топлѫ рѣкѫ, земи-тѣ на западнѫ Европѫ и особенно Англія много нѣщо длъжятъ за умѣренный-тъ си климатъ.

Понеже въ цѣлѫ-тѫ природѫ ся намиратъ наредбы, толкова пространны и при това толкова дребны, толкова заплетены и при това толкова точны, щото само глупецъ-тъ може да гы нарече случайны.

Сяведжъ.

ЗМІИ.

Зміи ся намѣрватъ по разны-тѣ части на свѣтъ-тъ, но тѣ повече-то изобилуватъ и сѫ особно ядовиты по топлы-тѣ мѣста. Има много разны видове зміи и около една шеста часть отъ тѣхъ сѫ ядовиты (отровителны). Тѣзи послѣдни-тѣ ся различаватъ отъ другы-тѣ по това, че тѣ иматъ въ горніѭ-тѫ си челюсть по два пробивателны орѫдія съ отровѫ, и при това тѣ въобще ся движятъ по-полека отъ другы-тѣ. Отровителны зміи изобилувахѫ въ Египетъ и въ Арабіѭ, и отъ тѣхъ седемь вида ся споменуватъ въ Св. Писаніе, отъ които нѣкои ся уподобяватъ на сегашны-тѣ видове.

Тѣло-то на зміи-тѣ е гладко, гыбко и тънко, и безъ опрѣдѣленѫ шіѭ; кости-тѣ на лице-то имъ сѫ движимы и тъй спомагатъ на уста-та имъ да ся отварятъ широко и да поглъщатъ доста голѣмы нѣща; тѣ нѣматъ чикаквы клепачи. Гръбнакъ-тъ имъ състои отъ много спондилы, съ които ся споява множество ребра, но има нѣкои другы ребра които не ся споява съ гръбнакъ-тъ. Нѣкои видове зміи иматъ по 390 чифта ребра, които имъ служятъ като нозѣ. Языкъ-тъ имъ е тънкъ и остръ. Тѣ иматъ само единъ бѣлъ дробъ, т. е. бѣлый-тъ имъ дробъ не е раздѣленъ на двѣ части както на нѣкои другы животны, и мозъкъ-тъ имъ е много малъкъ. Тѣ могѫтъ да пълзятъ, да скачатъ, да плуватъ, да ся свиватъ, да ся овиватъ на опашкы-тѣ си и да ся исправятъ почти правы. Тѣ не могѫтъ да траіѭтъ много на студъ, и зимно врѣме ставатъ безчувствителны. Обоняніе-то, слухъ-тъ и вкусъ-тъ имъ сѫ много несъвършенны.

Нѣкои отъ зміи-тѣ, споменѫты въ Библіѭ-тѫ, сѫ *Аспида*, и *Ехыдна*.

Аспида-та е единъ видъ змія, на коіѭто отрова-та е толкова силна щото умьртвява почти на сѫщѫ-тѫ минутѫ, щомъ влѣзе въ тѣлеснѫ-тѫ системѫ, безъ да може да ся исцѣлява отъ неіѭ. Тя е твърдѣ малка, около половинъ лакътъ дълга; но види ся, че сѫща-та древня асида не ся познава днесь. Древни-тѣ списатели често споменуватъ за неіѭ, но по такъвъ единъ неопрѣдѣленъ начинъ, щото не може да ся опрѣдѣли точно каква е была. Тя ся споменува въ Втор. 32; 33. Іовъ 20; 14, 16. Исл. 58; 4. Иса. 11; 8. и пр.

Ехыдна-та.

Ехыдна-та е другъ видъ змія на коіѭто отрова-та ся счита за най-опасиѫ въ животно-то царство. По тъзи причинѫ тъзи змія ся зема като образецъ на най-злы-тѣ и най-разрушителны-тѣ нѣща. Іовъ. 20; 16. Иса. 30; 6. Тъй Іисусъ Христосъ и Іоаннъ Крьститель употрѣбляватъ думѫ-тѫ да означава нѣкои отъ Евреи-тѣ, Мат. 3; 7. 12; 34. 23; 33. Въ сѣверниѫ Африкѫ има единъ видъ ехыдна, която ако и да не е по-дълга отъ половинъ лакътъ, ся счита за най-страшнѫ-тѫ змиѭ по онѣзи мѣста. Древня-та ехыдна не ся намира днесь, но има около 20 вида другы зміи отъ този родъ, които ся намиратъ повечето по топлы-тѣ климаты, а особенно въ Африкѫ; отъ тѣхъ три вида ся намиратъ въ Европѫ. Тѣ сѫ самы-тѣ отровителны зміи които ся намиратъ въ Англіѭ. Обща-та имъ краска е възжълта съ два реда черны пятна надлъжъ по-гърбъ-тъ имъ; очи-тѣ имъ сѫ малкы и много свѣтли. Тѣ стоятъ насрѣща на всѣкой непріятель, като свиватъ тѣло-то си, въздигатъ главѫ-тѫ си и ся приготвятъ да нападнѫтъ щомъ могѫтъ. Тѣ раждатъ малкы-тѣ си живы, отъ 12 до 20 наведнѫжь. Храна-та имъ състои отъ насѣкомы, мишкы, малкы птичета и проч.

Кобра де капело.

Кобра де капело, която значи змія съ шапкѫ, ся нарича така по причинѫ на подуваніе-то на шіѭ-тѫ ѝ като шапкѫ, която покрыва часть отъ главѫ-тѫ ѝ. Дължина-та на тъзи змиѭ е отъ 3 до 4 крака, а дебелина-та ѝ е единъ дюймъ. Когато ся нападне, тя ся издига и ся исправя на опашкѫ-тѫ си и съ наведено-то си тѣло, съ издутѫ-тѫ си шіѭ и съ заплашителнѫ-тѫ си главѫ тя прѣдставя едно ужасно явленіе. Гіозъ-баяджіи-тѣ въ Индіѭ играіѭтъ съ тѣзи зміи, които тѣ учятъ да правятъ нѣкои движенія споредъ тѣхны-тѣ или нѣкое музикално свиреніе. Хора-та ся очудватъ какъ тѣ смѣіѭтъ да играіѭтъ съ такыва отровителны зміи, но тѣ изваждатъ по-напрѣдъ отровителны-тѣ имъ орѫдія. Отрова-та на тъзи змиѭ дѣйствува твърдѣ бържѣ. Отъ опыты-тѣ на Д-ръ Ржсела въ Индіѭ, отрова-та ѝ уморява едно куче въ 27 минуты и едно пиле въ помалко отъ половинѫ минутѫ. Мишиморка-та (арсеникъ) е най-добрый-тъ лѣкъ за онѣзи които сѫ были ухапани отъ неіѭ, но ако не ся испіе твърдѣ наскоро, той не може да гы излѣкува.

Почеть. — Истинна-та основа на почеть-тѫ не състои въ положеніе-то или въ имотъ-тъ; тя не състои въ обстоятелства-та на животъ-тъ, но въ поведеніе-то. Человѣкъ колкото завидно положеніе и да занимава, или колкото много богатство и да има, ако поведеніе-то му е лошо, той не може да има уваженіе-то, което ся отдава на по-горній-тъ отъ него въ нравственно отношеніе, колкото сиромахъ и да е той. Ный трѣбва да считамы едного человѣка за по-горень отъ насъ само за добродѣтели-тѣ му, а за подолень само за пороцы-тѣ му. Като дьржимъ това за правило, ный трѣбва да ся трудимъ да подражавамы доброто, ако то и да ся намира подъ единѫ дебелѫ вънкашность, а да ся отвръщамы отъ зло-то, ако то и да е облечено въ най-хубаво-то облѣкло.

Никого не наричайте низъкъ или долень или простъ по причинѫ че той работи земіѭ-тѫ или нѣкоіѭ другѫ простѫ работѫ, защото отъ къмъ истинско-то достоинство и сѫщинско-то человѣчество, той може да бѫде много по-горень отъ управитель-тъ на нѣкоіѭ банкѫ, или отъ нѣкой богаташъ, който живѣе въ палата си.

Добродѣтелни-тѣ и трудолюбиви-тѣ человѣци сѫ истинскы-тѣ благородници; тѣ не сѫ родени да пріематъ праздны почести, но да приносятъ важны услугы на человѣчество-то.

ПѢТЕШЕСТВЕННЫ ВЪСПОМИНАНІЯ.

ПИСМО I.

Драгый Пріятелю,

Не знамъ да ли едно бързо прѣминуваніе прѣзъ Европѫ и едно кратковрѣменно прѣбываніе въ нѣкои отъ поглавны-тѣ Европейскы градове е достаточно за единъ пѣтникъ да ся запознае съ нравы-тѣ и обычаи-тѣ на хора-та съ които той е ималъ случай да дойде въ сношеніе, и да изучи отблизо и всестранно всичкы-тѣ имъ качества и навыцы. За постигваніе-то на тѫзи цѣль са изискватъ много условія, между които едно дълго и запознато живѣяніе съ жители-тѣ на странѫ-тѫ, която человѣкъ иска да изучи, безсъмнѣнно занимава първо-то мѣсто. Онзи обаче, който ся располага съ ограничено врѣме и въ сѫщо-то врѣме ся лишава отъ постоянно сношеніе съ разны-тѣ классове хора, не може да придобые освѣнь повърхностны понятія и не до толкозъ точны взглядове за живота на народа и за естество-то на странѫ-тѫ дѣто той отива. Освѣнь това, любопытности-тѣ и новости-тѣ почти на всѣкый по-главенъ Европейскый градъ сѫ до толкова многобройны и разновидны щото само онзи който има доволно охолно врѣме подъ расположеніе-то си бы моглъ да разгледа и да узнае всичко подробно. На единъ новъ пѣтникъ, който за първъ пѣть отива отъ истокъ къмъ западъ, Европа прѣдставлява чудно и до нѣйдѣ си загадочно зрѣлище. Обычаи-тѣ, нрави-тѣ, начинъ-тъ на живѣяніе и характеръ-тъ на нейны-тѣ жители различаватъ, въ много отношенія, отъ всичко онова на което единъ кой и да е житель на Истокъ е привыкнѫлъ. Сѫща-та тѫзи разлика ся съглежда и въ общественно-то положеніе на хора-та; а пакъ колкото за украшенія-та на градища-та, за великолѣпны-тѣ памятницы, были тѣ древни или нови, които ся срѣщатъ почти на всѣкѫдѣ — всичко това привлича вниманіе-то и смайва ума на пѣтешественика, и изисква подробно разгледваніе и испытваніе. Азъ не претендирамъ че сьмь сполучилъ да узнаіѭ всичко това; напротивъ, страхувамъ ся да не бы съдьржаніе-то на писмата ми да ти ся види малко сухичко и не до тамъ любопытно. Ако бы това да ся случи, ще тя моліѭ да помнишь че азъ ще да ти опишіѭ онова което врѣме-то и обстоятелства-та ми позволихѫ, а не онова което быхъ моглъ да научіѭ и узнаіѭ.

Въ единъ пріятенъ день на Іулій ный тръгнѫхмы отъ Цариградъ за Тріестъ. Драго ми бѣше като си мыслѣхъ че, поне за нѣколко недѣли, азъ щѣхъ да бѫдѫ отстраненъ отъ глѫчкы-тѣ, смущенія-та и страхове-тѣ, безъ да кажіѭ нѣщо за тѣсны-тѣ и мрьсны улицы, на Турскѫ-тѫ столицѫ. При всичко че мѣсто-то кѫдѣто отивахъ щѣше да бѫде чуждо за мене, безъ познайницы и пріятели, азъ ся утѣшавахъ съ мысль-тѫ че то щѣше да бѫде въ много отношенія много по-пріятно за живѣяніе и по-привлѣкателно за глѣданіе. Азъ стивахъ за единъ новъ свѣтъ; азъ щѣхъ да ся срѣщнѫ съ хора които иматъ твърдѣ малко общо съ онѣзи на които азъ бѣхъ ежедневно навыкнѫлъ; азъ щѣхъ да видіѭ страны и мѣстности за хубость-тѫ на които толкозъ много ся е писало и говорило. Вдаденъ въ подобны размышленія, азъ бѣхъ наклоненъ да кажіѭ едно весело с'богомъ на града който напущахъ, и когато азъ ся обърнѫхъ да хвьрліѭ единъ послѣденъ поглѣдъ къмъ прѣкрасный Босфоръ и великолѣпны-тѣ му околности, върхове-тѣ на высокы-тѣ минарета на джамии-тѣ ся затулвахѫ въ небосклона. Слѣдъ малко цѣлый-тъ градъ съ прелестно-то си мѣстоположеніе, съ което естество-то го е надарило, ся изгуби съвършенно отъ очи-тѣ ни и ный ся намирахмы посрѣдъ пространно-то море добрѣ опѫтены за назначеніе-то си.

По-голѣма-та часть отъ нашы-тѣ другари и сопѫтешественицы ся състоеше отъ Черногорцы, които ся завръщахѫ въ отечество-то си за да земѫтъ участіе въ войнѫ-тѫ. Тѣ бѣхѫ на брой около 250 души и параходъ-тъ бѣше почти исключително испълненъ съ тѣхъ. Опърпаны и грубы, както по облѣкло-то тъй и по израженіе-то на лице-то си, тѣзи горскы войници нѣмахѫ нищо привлѣкателно въ себе си, освѣнь явна-та рѣшителность съ коіѭ-то тѣ отивахѫ да пролѣіѭтъ кръвь-тѫ си врьзъ жертвенника на отечество-то си. Войнственни и буйни, храбри и груби, имѣющи въ сѫщо-то врѣме и онѫзи наивность и откровенность, която характеризира почти цѣло-то Славянско племе, тѣ ся виждатъ достойны да бѫдѫтъ послѣдователи на нѣкой си храбръ завоеватель като Наполеона или Александра. Всѣкый който не е добрѣ упознатъ съ пословично-то имъ самоотвърженіе и прѣзрѣніе-то имъ къмъ смьрть-тѫ, което гы кара да ся впущатъ, безъ страхъ или двоумѣніе, въ опасность, бы ся почудилъ ако поглѣднеше на тѫзи малкѫ дружинѫ. Почти постоянно ся раздаваше изъ парахода гласъ на пѣяніе и веселбѫ, и вый быхте си помыслили че тѣзи хора отиватъ на свадбѫ да ся веселіѭтъ, а не на бойно-то поле да умрѫтъ. Тукъ ся виждахѫ нѣколко душы събраны на купъ, които съ едно почти благоговѣйно мълчаніе слушахѫ прочитаніе-то на единѫ юнашкѫ пѣснь която въспѣваше подвизы-тѣ на нѣкой едноврѣмененъ Черногорскый «Хайдукъ» или юнакъ. Тамѣ — другы които бѣхѫ насѣдали около единъ свой побратимъ, който съ нажаленъ и монотоненъ гласъ пѣяше за храбрость-тѫ и юначество-то на тѣхны-тѣ дѣды и прадѣды, и придружаваше пѣяніе-то си съ умилныя гласъ на гуслѫ-тѫ си. По нататъкъ ся забѣлѣжвахѫ другы, които съ чибучкѫ въ уста хладнокръвно ся разговаряхѫ за жестокости-тѣ и ужаси-тѣ на бойно-то поле, и безъ ни най-малко-то прѣдпазваніе си изражавахѫ мнѣніе-то за начина по който тѣ смѣтахѫ да ся біѭтъ.

Пѫтешествіе-то отъ Цариградъ до Тріестъ е доста монотонно и любопытно. Море и сегысъ тогысъ нѣкой си пустъ островъ безъ никаквы овошкы или растенія — това е всичко което пѫтникъ-тъ вижда. Островы-тѣ по Ар-

хыпелага сѫ до толкова подобны единъ на другый щото вижданіе-то на единъ само е достаточно да ти даде едно понятіе за всичкы-тѣ. Пусты и голы канары съ еднѫ земіѫ която ся вижда да не ражда нищо; жилища отстранены и затулены нѣйдѣ си дѣто пѫтникъ-тъ не може да гы види, даватъ такъвъ жалостенъ изглѣдъ на всѣкой островъ щото живѣяніе-то въ тѣхъ трѣба безсъмнѣнно да е твърдѣ тѣжко и меланхолическо.

Сира и Корфу сѫ два Грьцкы острови, които що годѣ сѫ по обще познаты и по често посѣщаваны по причинѫ на търговіѫ-тѫ имъ. Градъ-тъ Сира е расположенъ въ видъ на единъ трижгленникъ, и всичкы-тѣ почти зданія сѫ отъ бѣлѫ направѫ и слѣдователно еднообразны. Както вънкашно тъй и вътрѣшно градъ-тъ ся прѣдставя да е спрѣтно построенъ и наистина той прилича на единъ малъкъ Европейскый градецъ. Островъ-тъ Корфу е единъ отъ най-голѣмы-тѣ и най-добры-тѣ Грьцкы острови. Макаръ мѣсто-то му и да е планинисто, той обаче ся различава отъ другы-тѣ острови по зеленинѫ-тѫ и кычасты-тѣ си маслинены дървета. Той ся счита за ключь на Адріатическо-то море, и прѣди 12 години той е былъ подъ владѣніе-то на Англіѫ, но днесь съставлява часть отъ владѣнія-та на Гърціѫ. Додѣто бѣше въ рѫцѣ-тѣ на Англичаны-тѣ, жители-тѣ му сѫ имали единъ много добръ поминъкъ и силны укрѣпленія сѫ были построены на двѣ-тѣ малкы островчета които лѣжіѫтъ прѣдъ града Корфу. Днесь обаче тѣзи укрѣпленія сѫ развалены и само градска-та крѣпость, която е много ягка и здраво направена въ еднѫ канарѫ висящa надъ море, е останѫла.

Едно пѫтуваніе отъ около 36 часа отъ Корфу вы завожда въ Тріестъ. Много часове прѣди да достигне до Тріестъ, параходъ-тъ слѣдва по крайбрѣжіе-то на Далмаціѫ и вый заведнѫждь съзнавате че приближавате вече до Европѫ. Прѣкрасны селца и градове красіѫтъ зелены-тѣ и кычасты-тѣ брѣгове на Адріатическо-то море, и на сѣкждѣ природа-та ся вижда да е снабдила тѫзи странѫ съ разнообразны пріятности. Трояко-то съединеніе на море-то, планины-тѣ и слънце-то, даватъ всичкѫ-тѫ желаемѫ прелесть на това мореплаваніе. Далмація, въ много отношенія, може да ся уприличи на Швейцаріѫ, но «една Швейцарія дѣто подножія-та на планины-тѣ ся впущатъ въ море-то». Наскоро въ небосклона ся съглеждатъ бѣлы и грамадны зданія съ мащы-тѣ на разны корабы които ся издигатъ на высоко. Туй е Тріестъ и оттука вече ся захваща Европа.

С. Панаретовъ.

Нека помнимъ че ни единъ отъ онѣзи, които днесь сѫ піяници, испьрво не е ималъ намѣреніе да стане піяница; всичкы такыва злощастници мысляхѫ да си попиватъ само *по-малко*. Но охота-та за питіе постепенно гы облада, тѣ почнѫхѫ да попиватъ *повече и повече* додѣто хванѫхѫ да ся опиватъ и най-послѣ станѫхѫ безчестни и окаянни піяници. Понеже мнозина отъ онѣзи, които почнуватъ да піѫтъ, ставатъ піяници, то за да ся пази человѣкъ отъ піянство-то, най-добро-то срѣдство е да не піе безъ нуждѫ никаквы опивателны питіета.

КОНСТИТУЦІЯ-ТА НА ОСМАНСКѪ-ТѪ ДЪРЖАВѪ.

(Продълженіе).

Общо-то Събраніе.

Чл. 42. Общо-то Събраніе ся съставлява отъ двѣ Камары: Камара-та на голѣмцы-тѣ или Сенатъ-тъ и Камара-та на прѣдставители-тѣ.

Чл. 43. Двѣ-тѣ Камары ся събиратъ на 1-й Ноемврія всякѫ годинѫ; отваряніе-то имъ става съ царско ираде. Затваряніе-то имъ, опрѣдѣлено за слѣдующый-тъ 1-й Марта, става тоже съ царско ираде.

Никоя отъ двѣ-тѣ Камары не може да ся събере когато другѫ-тѫ Камарѫ не засѣдава.

Чл. 44. Н. В. Султанъ-тъ може, споредъ както го изискватъ обстоятелства-та, да ускори врѣме-то на отваряніе-то и да скрати или да продължи засѣданіе-то.

Чл. 45. Тържественно-то отваряніе става въ присѫтствіе-то на Н. В. Султанъ-тъ, было лично, было прѣдставляванъ отъ В. Везирь, и въ присѫтствіе-то на министры-тѣ и на членове-тѣ отъ двѣ-тѣ Камары.

Прочита ся едно царско слово което излага вѫтрѣшно-то положеніе на Дръжавѫ-тѫ и състояніе-то на външны-тѣ му сношенія прѣзъ истекшѫ-тѫ годинѫ, и което показва мѣркы-тѣ, които ся види за нуждно да ся зематъ за идущѫ-тѫ годинѫ.

Чл. 46. Всичкы-тѣ членове на Общо-то Събраніе полагатъ клѣтвѫ че ще бѫдѫтъ вѣрны на Н. В. Султанъ-тъ и на Отечество-то, че ще пазятъ Конституціѫ-тѫ, че ще испълнятъ повѣрено-то тѣмъ посланіе и че ще ся въздьржатъ отъ всяко дѣло противно на тѣзи длъжности.

Полаганіе-то на клѣтвѫ-тѫ за новы-тѣ членове става при отваряніе-то на засѣданіе-то, въ присѫтствіе-то на В. Везирь, и слѣдъ отваряніе-то, въ присѫтствіе-то на прѣдсѣдатели-тѣ имъ, и въ публично-то засѣданіе на Камарѫ-тѫ отъ коіѫто правятъ часть.

Чл. 47. Членове-тѣ на Общо-то Събраніе сѫ свободни въ исказваніе-то на мнѣнія-та си или въ гласоподаванія-та си.

Никой отъ тѣхъ не може да бѫде задълженъ отъ наставленія или обѣщанія, или повліяенъ отъ заплашванія.

Той не може да ся прѣслѣдва за мнѣнія-та си прѣзъ врѣме-то на размышленія-та отъ Камарѫ-тѫ, отъ коіѫто той е членъ, освѣнь ако не е прѣстѫпилъ вѫтрѣшный-тъ правилникъ на тѫзи Камарѫ, въ който случай правила-та отъ този правилникъ ся приспособляватъ.

Чл. 48. Всякой членъ отъ Общо-то Събраніе, който, съ пълно-то вышегласіе на двѣ-тѣ третини на Камарѫ-тѫ, отъ коіѫто той е членъ, ся обвини въ прѣдателство, въ опытваніе да наруши Конституціѫ-тѫ, или въ подкупуваніе, или пакъ е былъ осѫденъ законно на затворъ или на заточеніе, отпада отъ качество-то си на Сенаторъ или Прѣдставитель.

Сѫденіе-то и приспособленіе-то на наказаніе-то принадлежатъ на компетентно-то сѫдилище.

Чл. 49. Всякой членъ отъ Общо-то Събраніе гласоподава лично. Той има право да ся въздьржи въ врѣме на гласоподаваніе.

Чл. 50. Никой не може да бѫде съврѣменно членъ на двѣ-тѣ Камары.

Чл. 51. Никакво разискваніе не може да стане въ еднѫ-тѫ или въ другѫ-тѫ Камарѫ, ако повече съ единъ отъ половинѫ-тѫ й членове неприсѫтствуватъ.

Освѣнь въ случай когато вышегласіе-то на двѣ-тѣ третини ся изисква, всяко рѣшеніе ся зема съ пълно-то вышегласіе на присѫтствующы-тѣ членове.

Въ случай на равногласіе, гласъ-тъ на прѣдсѣдатель-тъ надвива.

Чл. 52. Всяко прошеніе относително до частны интересы, прѣдставено на еднѫ-тѫ или на другѫ-тѫ Камарѫ, отвхърля ся ако отъ направены-тѣ испыты ся докаже че податель-тъ на прошеніе-то не ся е отправилъ първо до общы-тѣ чиновницы, за които ся касае прошеніе-то, или до власть-тѫ отъ коіѫто зависятъ тѣзи чиновницы.

Чл. 53. Иниціятива-та за прѣдлаганіе-то на единъ законъ или за измѣненіе-то на единъ сѫществующъ законъ принадлежи на министерство-то.

Сенатъ-тъ и Камара-та на Прѣдставители-тѣ могѫтъ тоже да поискатъ единъ новъ законъ или измѣненіе-то на единъ сѫществующъ законъ върху прѣдмѣти които влѣзватъ въ тѣхно-то вѣдомство.

Въ този послѣдній-тъ случай, исканіе-то ся поднася отъ В. Везирь на Н. В. Султанъ-тъ, и ако има нуждѫ, Дръжавный-тъ Съвѣтъ ся натоварва съ силѫ-тѫ на едно царско ираде да приготви законопроектъ-тъ, който иска прѣдложеніе-то, споредъ свѣдѣнія-та и разясненія-та, които ще доставятъ компетентны-тѣ отдѣленія.

Чл. 54. Законопроекти-тѣ изработени отъ Дръжавный-тъ Съвѣтъ ся поднасятъ първо на Камарѫ-тѫ на Прѣдставители-тѣ и послѣ на Сенатъ-тъ.

Тѣзи законопроекти иматъ силѫ-тѫ на законъ само когато ся пріематъ и отъ двѣ-тѣ Камары и ся подтвърдятъ съ царско ираде.

Всякой законопроектъ, окончателно отхвърленъ отъ еднѫ-тѫ или отъ другѫ-тѫ Камарѫ, не може да ся тури подъ ново разискваніе въ сѫщый-тъ періодъ на засѣданія-та.

Чл. 55. Единъ законопроектъ не ся счита за пріетъ, ако не ся е гласоподавало върху него едно слѣдъ друго отъ Камарѫ-тѫ на Прѣдставители-тѣ и отъ Сенатъ-тъ, по вышегласіе, членъ по членъ, и ако цѣлый-тъ законопроектъ не намѣри вышегласіе въ всякѫ отъ двѣ-тѣ Камары.

Чл.56. Освѣнь министры-тѣ, тѣхны-тѣ прѣдставители и повыканы-тѣ чиновницы съ особно призованіе никой не може да ся введе въ еднѫ-тѫ или въ другѫ-тѫ Камарѫ, нито быва пріетъ да съобщи нѣщо, было въ свое име, было като прѣдставитель на нѣколко лица.

Чл. 57. Разискванія-та въ Камары-тѣ ставатъ на Турскый языкъ.

Законопроекти-тѣ ся напечатватъ и раздаватъ прѣди опрѣдѣленый-тъ день за разискваніе.

Чл. 58. Гласоподаванія-та бываатъ: съ четеніе-то на имена-та; съ знакове на външно изявленіе, или пакъ съ тайно гласоподаваніе.

Тайно-то гласоподаваніе ся поднася на рѣшеніе-то на Камарѫ-тѫ, зето съ вышегласіе-то на присѫтствующы-тѣ членове.

Чл. 59. Вѫтрѣшна-та полиція на всякѫ Камарѫ ся управлява отъ прѣдсѣдатель-тъ й.

Сенатъ-тъ.

Чл. 60. Прѣдсѣдатель-тъ и членове-тѣ на Сенатъ-тъ ся опрѣдѣлятъ направо отъ Н. В. Султанъ-тъ.

Число-то на Сенаторы-тѣ не може да надминува третя-та часть на членове-тѣ отъ Камарѫ-тѫ на Прѣдставители-тѣ.

Чл. 61. За да може нѣкой да ся наименува Сенаторъ, трѣба:

Да е станѫлъ, чрѣзъ дѣла-та си, достоинъ за общо-то довѣріе или да е направилъ значителны услугы на Дръжавѫ-тѫ;

Да бѫде на възрасть поне на четиридесеть години.

Чл. 62. Сенатори-тѣ ся опрѣдѣлятъ до животъ.

Сенаторско-то достоинство може да ся даде на всяко лице безъ службѫ, което е было министръ, валія, военачалникъ, казаскеринъ (великъ сѫдникъ), посланникъ или пълномощенъ министръ, патріархъ, хахамъ башія (великый раббинъ), на генералы-тѣ на нѣкое отдѣленіе сухопѫтнѫ или морскѫ войскѫ, и въобще на лица които иматъ изискваны-тѣ условія.

Членове-тѣ на Сенатъ-тъ, когато, по тѣхно исканіе, ся опрѣдѣлятъ на другѫ службѫ, изгубватъ качество-то си на Сенаторъ.

Чл. 63. Сенаторска-та платка е опрѣдѣлена 10,000 гр. на мѣсецъ.

Сенаторъ-тъ, който пріема отъ хазнѫ-тѫ заплатѫ или нѣкое подаяніе подъ друго име, има право само за допълненіе-то имъ, ако количество-то имъ е по-малко отъ 10,000 гр.

Ако това количество е равно или помного отъ Сенаторскѫ-тѫ заплатѫ, той слѣдува да го получава.

Чл. 64. Сенатъ-тъ разглежда проекты-тѣ на законъ-тъ или на бюджетъ-тъ които му ся пращатъ отъ Камарѫ-тѫ на прѣдставители-тѣ.

Ако прѣзъ разглежданіе-то на единъ законопроектъ, Сенаторъ-тъ намѣри нѣщо противно на господарственны-тѣ права на Султанъ-тъ, на свободѫ-тѫ на Конституціѫ-тѫ, на земленѫ-тѫ цѣлость на Дръжавѫ-тѫ, на вѫтрѣшнѫ-тѫ й безопасность, на интересъ-тъ за защитѫ-тѫ на отечество-то или на нравственность-тѫ, той го отхвърля съвършенно съ едно оправдано вышегласіе, или го испраща, като го придружи съ забѣлѣжкы-тѣ си, на Камарѫ-тѫ на Прѣдставители-тѣ, и като поиска да ся поправи или да ся измѣни въ смыслъ-тъ на тѣзи забѣлѣжкы.

Пріети-тѣ законопроекти на Сенатъ-тъ ся одобряватъ отъ него, и ся испращатъ на В. Везирь.

Сенатъ-тъ разглежда прошенія-та които му ся поднасятъ; той испраща на В. Везирь онѣзи отъ тѣзи прошенія, които той мысли че заслужватъ това испращаніе, като гы придружи съ свои-тѣ забѣлѣжкы.

(Слѣдва).

ПОЛИТИЧЕСКЫ НОВИНЫ.

ПОВѢРИТЕЛНА НОТА ОТЪ ГЕНЕРАЛЪ ИГНАТІЕВА ДО МИДХАТЪ ПАША.

Най Фрай Пресъ обнародва едно повѣрително писмо отъ Генералъ Игнатіева до Мидхатъ паша съ датѫ отъ 18 минѫлаго, отъ което *Фаръ дю Босфоръ* обнародва слѣдующы-тѣ по-забѣлѣжителны нѣща:

Прѣдложенія-та, които ся съобщихѫ на Турскы-тѣ пълномощницы въ първо-то засѣданіе на пълнѫ-тѫ конференціѫ, сѫ ся направили въ име-то на всичкы-тѣ поржчителны Силы и прѣдставятъ най-долнѫ-тѫ степень на тѣхны-тѣ исканія. Въ случай че тѣзи прѣдложенія ся отхвѣрлятъ и че всичкы тѣ непріятели на Турціѫ пожелаіѫтъ да видятъ новы въпросы да ся породятъ (Арменскы, Грьцкы, Персійскы и пр.), Силы-тѣ сѫ твърдо рѣшены да прѣнесѫтъ другадѣ конференціѫ-тѫ за да продължаватъ прѣговоры-тѣ си върху мѣркы-тѣ, които трѣбва да зематъ спрямо Турскѫ-тѫ дръжавѫ. Тогава тѣ ще бѫдѫтъ принудены да зематъ въ вниманіе новы-тѣ заплитанія, които може да произлѣзѫтъ прѣзъ това врѣме, и крѫгъ-тъ на чуждестранно-то вмѣшателство ще ся уголѣми повече.

Ако Султанъ-тъ да бѣше ся съгласилъ да устѫпи нѣколко мѣста на Черногорскый-тъ Князь, прѣди възстаніе-то въ Херцеговинѫ и въ Босиѫ да бѣше зело голѣмъ размѣръ, висящи-тѣ въпроси щѣхѫ да ся свьршатъ съ твьрдѣ малкы жертвы.

Ако по-послѣ Турско-то правителство да бѣше направило на чуждестранны-тѣ области достаточны устѫпкы, Българскый-тъ въпросъ щѣше така да ся отдалечи. Ако прочее Порта-та не пріеме и днесь програмѫ-тѫ на Силы-тѣ, тя ще бѫде принудена въ кѫсо врѣме да устѫпи нѣкои области на Грьціѫ, и да ся занимава съ Арменскы области; тя ще бѫде наконецъ заобыколена отъ едно множество исканія; и така исканія-та на Силы-тѣ ще обематъ постепенно цѣлѫ-тѫ Дръжавѫ. Ако Порта-та, въ слѣдствіе на противяніе-то си, влѣзе въ войнѫ съ нѣкоіѫ отъ Силы-тѣ, тя ще бѫде принудена, за да не ся біе противъ всичкы-тѣ, да почне да туря въ дѣйствіе програмѫ-тѫ която й ся поднася сега, и тя ще трѣбва да направи това върху единъ много по-голѣмъ размѣръ, както ся случи въ начало-то на Кримскѫ-тѫ войнѫ. Турція е была тогава принудена да направи първо на Лордъ Редклифа и послѣ на всичкы-тѣ великы Силы по-голѣмы устѫпкы отъ онѣзи които тя бѣше отказала на Князь Менчикова.

За Сърбіѫ външно-то й положеніе остава сѫщо-то; тя не печели нищо, но тя има еднѫ чистѫ загубѫ отъ 15,000,000 фіорины. Въ интересъ-тъ на Портѫ-тѫ е да отдалечи всякѫ причинѫ, която може да расплали военственно-то движеніе на това княжество. За това тя трѣба да устѫпи Малый Зворникъ.

За Черногорѫ, окржжія-та, които Силы-тѣ прѣдлагатъ да й ся устѫпятъ, нѣматъ за Турціѫ никаквѫ военнѫ, икономическѫ или административнѫ важность. Ако Порта-та можаше да придобые отъ странѫ-тѫ на князь Никола припознаваніе-то на върховенство-то на Султана върху тѣзи окржжія, то щѣше да бѫде едно прѣимущество, което тя никога подобно нѣщо не е можила да придобые.

Колкото за Българскый-тъ въпросъ, общо-то мнѣніе въ Европѫ иска еднѫ исключителнѫ административнѫ системѫ за всичкы-тѣ окржжія, които сѫ пострадали отъ послѣдни-тѣ събытія. Образуваніе-то на

единъ голѣмъ область бы произвело много неправилности. За това расподѣленіе-то на власть-тѫ въ управленіе-то ся прѣдночете. Тѣзи свободолюбивы начала като ся приспособятъ за всичкы-тѣ мѣста и за всичкы-тѣ жители безъ различіе на племе или на вѣрѫ, както Христіани-тѣ тъй и Мусулмани-тѣ ще придобыѭтъ отъ тѣхъ голѣмы прѣимущества, и онѣзи които иматъ вышегласіе-то ще запазятъ едно неоспоримо върховенство. Върховна-та власть на Валіята, споредъ тъзи системѫ, като не ще бѫде принуденъ да ся занимава съ малкы-тѣ работы на мѣстно-то управленіе, ще придобые по-голѣмо значеніе и ще ся простре надъ области отъ по-голѣмѫ важность. По тъзи причинѫ Силы-тѣ сѫ рѣшили образуваніе-то на двѣ голѣмы области за образецъ, въ които ще ся направи опытъ на ново-то устройство, и послѣ то може да ся приспособи и въ другы-тѣ области на Дьржавѫ-тѫ.

Единъ подобенъ опытъ ся е направилъ отъ Мидхатъ паша на 1864 въ Дунавскѫ-тѫ область, на коѭто устройство-то ся е приспособило по-послѣ другадѣ. Този Дьржавенъ мѫжъ ще бѫде твьрдѣ послѣдователенъ съ себе си ако слѣдва сѫщый-тъ пѫть за да удовлетвори исканія-та на Силы-тѣ и да образува на Сѣверъ отъ Румели двѣ области за образецъ. Чрѣзъ това той ще придобые сѫществены ползы за В. Портѫ и въ сѫщо-то врѣме тогава ще бѫде възможно да замѣсти, съгласно съ Европѫ, системѫ-тѫ на смѣсены-тѣ сѫдилища чрѣзъ едно еднообразно сѫдебно устройство, което да съотвѣтствова на начало-то прѣсто сега за основѫ на административно-то прѣобразованіе. При това найнезначителны-тѣ политическы наименованія сѫ ся отблъснѫли; дума-та *автономія* не ся е споменѫла, и име-то *Българія* ся е избѣгнѫло отъ изброеніе-то на области-тѣ въ които ново-то устройство дава равны права на различны-тѣ племена. Отъ Султанъ-тъ завыси да направи така за всякѫ область единъ основенъ законъ въ ползѫ на цѣлѫ-тѫ Дьржавѫ.

Нѣкои отъ пълномощницы-тѣ искахѫ що-то валіи-тѣ на тѣзи области да бѫдѫтъ чуждестранницы, именно, Белгійци, Холандци или Швейцарци. Ако това не угодява на Портѫ-тѫ, тя може да го отблъсне като прѣдложи опрѣдѣленіе-то на туземцы Българы за такыва.

Рѣшеніе-то на въпросъ-тъ на Босиѫ и Херцеговинѫ ся основава върху практическо-то развитіе на прѣдложенія-та направены отъ Портѫ-тѫ въ слѣдствіе на Андрашіевѫ-тѫ Нотѫ, и които сѫ ся подтвьрдили съ праде отъ 12 Декемврія.

Порѫчителства-та за испълненіе-то на тѣзи прѣобразованія иматъ за главнѫ цѣль да избавятъ Турціѭ отъ единъ новѫ войнѫ и отъ едно чуждестранно занеманіе както въ Сиріѭ. Едно прѣобразованіе на мѣстнѫ-тѫ полиціѭ подъ управленіе-то на едно тѣло чуждестранны чиновницы ще бѫде тоже нужно. Всичкы-тѣ Европейскы Дьржавы приврѣменно сѫ ся служили съ чуждестранны войницы съ заплатѫ. Сама-та В. Порта ся служи съ чиновницы Англичаны, Французы, Германцы и другы като учители въ войскѫ-тѫ ѝ и въ училища-та ѝ. Въ Египетъ служба-та на полиціѭ-тѫ е въ рѫцѣ-тѣ на Италіянцы и Швейцарцы.

Писмо-то ся свьрши съ тѣзи думы.

Приспособленіе-то на прѣдложены-тѣ прѣобразованія никакъ не развръзва врьскы-тѣ, които съединяватъ горѣ-споменѫты-тѣ области съ власть-тѫ на Султанъ-тъ. Прочее надѣжда има че Европейскы-тѣ прѣдложенія ще бѫдѫтъ пріети съ въсхыщеніе отъ населеніе-то въ Турскѫ-тѫ Дьржавѫ, което естественно е миролюбиво.

РУССІЯ.

Слѣдующе-то е скратеніе отъ единъ членъ въ *Голосъ*:

Война-та е вынѫгы едно серіозно нѣщо. Никое благоразумно Правителство не ся впущща въ неѭ лекомысленно. Това е особенно истина когато ся касае за единъ войнѫ, на коѭто разноскы-тѣ и рискуванія-та не ся наградяватъ по единъ равностоенъ начинъ. Война-та, която Руссія ще има да прави сега съ Турціѭ, е точно такава. Като отива на помощь на Христіанскы-тѣ съсипаны населенія, тя не може да поддържа войнѫ-тѫ чрѣзъ войнѫ-тѫ, т. е. тя ще трѣбва да носи всичко съ себе си и да плаща готовы пары за всичко което може да ѝ достави мѣсто-то, което може да заеме. Отъ другѫ страна, въ случай на сполукѫ, Руссія не ще земе отъ Турцы-тѣ нито нѣкои важны области, нито пакъ нѣкое обезщетеніе за войнѫ-тѫ, което Порта-та не ще може да плати.

Прочее, тъзи война ще бѫде съвършенно безинтересна. Безинтересность-та е една добродѣтель, но тя не трѣбва да става въ вредѫ на отечество-то на онова който иѭ поддържа.

Ето защо Руско-то Правителство вынѫгы е слѣдвало единъ миролюбивѫ политикѫ и ще продължава да иѭ слѣдва чрѣзъ едно съгласіе съ Европейскы-тѣ Кабинеты, считающъ Источный-тъ Въпросъ като общъ интересъ на цѣлѫ Европѫ.

Но ако упорство-то на Портѫ-тѫ или двоумѣнія-та на Европейскы-тѣ Дворове достигнѫтъ до тамъ що-то да заплашватъ Руссіѭ и Европѫ съ постоянны кризы за финанціи-тѣ имъ и за търговіѭ-тѫ имъ, или ако ся случѫтъ новы кланія, то Руско-то Правителство ще ся принуди да обяви войнѫ-тѫ за да даде край веднъждь за вынѫгы на това несносно положеніе. За това то ще бѫде приготвено за въ всякакъвъ случай.

РОМАНІЯ И ПОРТА-ТА.

Единъ телеграмъ отъ Букурещъ казва че на 27 минѫлаго една чета башибозуци прѣминѫла Дунава и оплѣнила Романскѫ-тѫ стражѫ (варда), която е 8 часа далечь отъ Каларашъ. Двама Романскы войници умрѣли отъ раны-тѣ, които получили въ борбѫ-тѫ. Това нарушеніе на границѫ-тѫ причинило голѣмо вълненіе въ Романіѭ.

Романско-то правителство поискало отъ Портѫ-тѫ удовлетвореніе за това скърбно събытіе.

Силы-тѣ почти единогласно одобрили протестъ-тъ на Романіѭ противъ нѣкои членове отъ Османскѫ-тѫ конституціѭ. Сафветъ паша, Министръ-тъ на Вънишны-тѣ Дѣла, отправилъ единъ нотѫ до Романскый-тъ прѣдставитель въ Ц/градъ, въ коѭто му обявява че Порта-та ще уважава положеніе-то на Романіѭ, което е поръчителствувано отъ международны договоры. Това обаче, не было достаточно, защото Сафветъ паша, въ сѫщѫ-тѫ нотѫ, прибавя че Романія образува часть отъ Османскѫ-тѫ Дьржавѫ. Единъ по-послѣденъ телеграмъ извѣстява че Романско-то правителство дало новы наставленія на прѣдставителя си въ Ц/градъ върху прѣдмѣтъ-тъ на Турскѫ-тѫ конституціѭ и на положеніе-то на Романіѭ.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Споредъ *Колонскѫ-тѫ Газетѫ* положеніе-то на Австріѭ е съмнително; тя ся труди да избѣгне отъ единъ задължителность съ Руссы-тѣ, която може да иѭ увлѣче да отиде още по-надалечь отколкото е отишла до сега; но Генералъ Игнатіевъ прави продължителны усилія за да тикне другы-тѣ Силы на напрѣдъ.

—

Московска-та Газета обнародва единъ членъ въ който хвьрля грѣшкѫ-тѫ за отказваніе-то на Портѫ-тѫ да пріеме прѣдложенія-та на конференціѭ-тѫ върху Англіѭ и Австріѭ като свьрши така:

«Колко тѣзи двѣ Силы ся лъжятъ, ако мыслятъ че заплашванія-та на Руссіѭ не ще станѫтъ дѣло! Руссія не е въоржжила единъ цѣлѫ войскѫ само да заплаши Турціѭ».

—

Въ Недѣлѭ Лордъ Сализбери е ималъ частнѫ ауденціѭ отъ Султанъ-тъ въ палатъ-тъ на Долма-багче, която е траяла доста дълго врѣме. Той е былъ придруженъ отъ Сѫръ Арнолдъ Кембала, военный-тъ чиновникъ на Англійско-то посолство.

—

Л. Хералдъ казва че Турск. Правителство по желаніе-то на Султана рѣшило да повыка нѣколко Англійскы чиновницы на службѫ въ Турскѫ-тѫ флотѫ. Адмиралъ Хобартъ паша ся опълномощилъ да избере тѣзи чиновницы.

—

Споредъ единъ телеграмъ Генералъ Черпаевъ, който напослѣдъкъ ся намиралъ въ Прагѫ, напустнѫлъ този градъ по желаніе-то на мѣстнѫ-тѫ власть; а споредъ другъ телеграмъ той ся испратилъ вънъ отъ Австрійскѫ-тѫ границѫ отъ полиціѭ-тѫ по причинѫ че Чешка-та партія правяла нѣкаквы заявленія въ неговѫ честь. Слѣдъ заминуваніе-то му 45 души сѫ ся турили въ затворъ.

—

Мидхатъ паша, В. Везиръ, придруженъ отъ единъ голѣмѫ свитѫ, направилъ едно офиціално посѣщеніе на Грьцкый-тъ патріархъ въ день-тъ на новѫ-тѫ годинѫ. Всичкы-тѣ членове отъ синодъ-тъ и отъ смѣсеный-тъ съвѣтъ присѫтствовали на туй посѣщеніе. Мидхатъ паша изрекълъ нѣколко думы сгодны съ настояще-то положеніе, на които патріархъ-тъ отговорилъ. Ный ся въздьржамы, казва *Ла Туркы*, да дадемъ разговоръ-тъ, който е станѫлъ между В. Везиръ и Грьцкый-тъ патріархъ, но ще забѣлѣжемъ само че едно посѣщеніе отъ единъ Великъ Везиръ на Фенеръ е едно нововведеніе въ офиціалны-тѣ отношенія на Дьржавѫ-тѫ съ церковнѫ-тѫ Грьцкѫ власть.

Споредъ *Фаръ дю Босфоръ* Мидхатъ паша говорилъ въ слово-то си за съединеніе-то на два-та най-важны елементы въ Дьржавѫ-тѫ, именно Грьци-тѣ и Мусулмани-тѣ, за общо-то отечество, за прѣобразованія-та и пр. На излѣзваніе отъ Патріаршіѭ-тѫ той казалъ че прави туй посѣщеніе по заповѣдь на Султанъ-тъ, което трѣбвало да направи отдавна. На влѣзваніе-то и на излѣзваніе-то му нѣколко Грьци изрекли по едно слово и Грьцкы-тѣ ученици пѣли единъ пѣсень нарочно приготвенѫ за този случай.

—

Единъ Телеграмъ отъ С.-Петерсбургъ отъ 30 минѫлаго казва че всичкы-тѣ Рускы военни кораби, които ся намиратъ по чуждестранны скели, пріели заповѣдь да ся отправятъ къмъ Италіянскы-тѣ воды.

—

Атинскый-тъ дописникъ на *Палъ Малъ Газетъ* пише слѣдующе-то отъ 11 минѫлаго:

Тука въ Атинѫ не ся говори за друго нищо освѣнъ за въоржжаваніе по море и по сухо. За да ся тури въ дѣйствіе тъзи идея, позволеніе ся е дало отъ Камары-тѣ да ся направи единъ заемъ отъ 2,000,000 ан. лиры. Дали Гърци-тѣ ще иматъ смѣлость-тѫ да влѣзѫтъ въ Тесаліѭ остава да ся види. Като земемъ въ вниманіе какво ся случи съ Сьрбы-тѣ въ подобны обстоятелства, то ще бѫде едно опасно опытваніе. Не трѣба да ся прѣдполага, обаче, че всичко-то населеніе е наклонно да ся хвьрли въ такова опасно прѣдпріятіе. Напротивъ, това е политика-та само на нѣколко лѣнивцы, които ся събиратъ въ Атинѫ и въ голѣмы-тѣ градове, и които, като нѣматъ нищо до изгубятъ отъ нѣкое възстаническо движеніе, забавляватъ ся да правятъ общы събранія и да развалятъ миръ-тъ и тишинѫ-тѫ на земѭ-тѫ си.

—

Минѫла-та сѫбота Унгарска-та депутація състояща отъ нѣколко университетскы ученицы поднесе скѫпоцѣнинѫ-тѫ сабѭ на Сердаръ Екремъ въ честь на побѣдѫ-тѫ му надъ Сьрбы-тѣ при Джунисъ. Въ този случай нѣколко слова сѫ ся изрекли отъ тъзи депутаціѭ, която по-послѣ ся пріела отъ Мидхатъ паша, отъ Сафветъ паша и отъ Шейх-юл-Ислямъ-тъ.

ДОПИСКЫ ИЗЪ БЪЛГАРІѬ.

Слѣдующе-то извличамы отъ Тулчанскѫ-тѫ си дописѫ:

За сега най-голѣма-та новина въ Тулчанскый-тъ санджакъ е подписваніе-то на благодарителны адресы до правителство-то за конституціѭ-тѫ. По наумѣваніе отгорѣ нѣкои отъ нашы-тѣ Българы сѫ ся заловили да подписватъ въ Тулчѫ подобенъ адресъ и вече го покрыли съ двадесетина подписа, когато множество-то ся повдига, протестува ся срѣщу това и обявява че населеніе-то не ще подписва вече никаквы адресы за обѣщанія, които никакъ не ся испълняватъ, или ся испълнятъ едностранно. Ный, казва множество-то, ще бѫдемъ непріятели на правителство-то си, ако ся показвамы друго, отъ каквото смы. То счита таквази постѫпкѫ недостойнѫ за себе си и за положеніе-то си. Слѣдователно то отказа да подпише адреса и да излъже Правителство-то си съ единъ благодарность която нѣма.

Българи-тѣ въ Тулчѫ нѣматъ довѣріе въ практично-то приспособленіе на конституціѭ-тѫ, защото тѣ ся считатъ като непріятели на царщинѫ-тѫ и като по-долны сѫщества отъ Мусулманы-тѣ. Освѣнъ това злоупотрѣбленія-та, убійства-та и обиры-тѣ продължаватъ да ставатъ.

Военный-тъ командантинъ на Добруджѫ продължава да забыкаля край-дунавскы-тѣ мѣста и да прѣглежда сгодны-тѣ за укрѣпленія мѣста. Приготовленія вече ставатъ за подкачаніе на тѣзи укрѣпленія. Завчера ся поискахѫ лопаты-тѣ, които ще служатъ за построеніе-то на Тулчанскы-тѣ укрѣпленія; но день-тъ за подкачаніе не е още опрѣдѣленъ. Извѣстно е само че населеніе-то трѣбва да е готово да работи. Гарнизонъ-тъ въ Тулчѫ ся подкрѣпи съ още нѣколко бюлюка, а въ Бабадаа пристигнѫхѫ нѣколко стотины конницы. Войска ся очаква за Мачинъ и за другы мѣста по брѣгъ-тъ. Въ Дунавскѫ-тѫ область ся събира жито за булгуръ за войскы-тѣ.

Отъ Търново ни пишѫтъ че Лейди Стрянгфордъ пратила тамъ единъ Англичанинъ за да яптардиса хыляда и повече капладисаны кожухчета за пострадавшы-тѣ Българы.

Отъ Разградъ ни явяватъ че напослѣдокъ сѫ станѫли нѣкои злодѣйства, а около Котелъ обиры и убійства.

ПОСЛѢДНИ НОВИНЫ ПО КОНФЕРЕНЦІѬ-ТѪ.

Въ понедѣлникъ пълна-та конференція е имала осмо-то си засѣданіе, което е траяло около 2 часа. Въ него Европейскы-тѣ пълномощници прочели прѣдъ Турскы-тѣ единъ Нотѫ, въ видъ на *мемоаръ* споредъ *Фаръ дю Босфоръ*, а споредъ *Л. Хералдъ* въ видъ на *ултиматумъ*, въ коѭто излагатъ вкратцѣ първоначалны-тѣ прѣдложенія на програмѫ-тѫ си съ нѣкои измѣненія като послѣдніѭ рѣчь отъ страна-тѫ на шесть-тѣ Силы. Слѣдъ прочитаніе-то на тъзи Нотѫ, всякой отъ Европейскы-тѣ пълномощницы единъ слѣдъ другы станѫлъ и обявилъ че има наставленія отъ Правителство-то си да ся оттегли отъ конференціѭ-тѫ, ако програма-та имъ не ся пріеме. Сафветъ паша, прѣдсѣдатель-тъ на конференціѭ-тѫ, казалъ че ако и да не може да даде окончателенъ отговоръ безъ да ся отнесе по-напрѣдъ до Портѫ-тѫ, той може да прѣдвиди че точкы-тѣ въ програмѫ-тѫ, които ся относятъ за международнѫ-тѫ комисіѭ и за опрѣдѣленіе-то на валіи-тѣ въ развълнуваны-тѣ области за по петь годины съ одобреніе-то на Европѫ, не ще ся пріематъ. Порта-та ся очаква да даде окончателный-тъ си отговоръ или днесь (четвьртъкъ) или вдругы день (сѫбота).

Споредъ *Фаръ дю Босфоръ* днесь (четвьртъкъ) на В. Портѫ ще стане извънреденъ съвѣтъ, въ който да ся размысли какъвъ отговоръ трѣбва да ся даде на послѣдно-то рѣшеніе на конференціѭ-тѫ.

—

Нѣкои отъ мѣстны-тѣ вѣстницы бѣхѫ явили че въ седмо-то засѣданіе на пълнѫ-тѫ конференціѭ Баронъ Вертеръ, Германскый-тъ посланникъ, употрѣбилъ строгы думы като казалъ на Турскы-тѣ пълномощницы че той ималъ наставленія отъ Правителство-то си да иска отъ тѣхъ единъ простъ и ясенъ отговоръ за дали пріематъ Европейскы-тѣ прѣдложенія или не. Послѣдни-тѣ телеграми, обаче, казватъ че той не е ималъ наставленія да работи отдѣлно отъ другы-тѣ Европейскы пълномощницы.

—

Единъ телеграмъ отъ Берлинъ казва че ако Порта-та не пріеме прѣдложенія-та на конференціѭ-тѫ, Силы-тѣ не ще прѣкѫснѫтъ съвършенно дипломатическы-тѣ си сношенія съ неѭ. Въ такъвъ случай всичкы-тѣ посланници ще напустнѫтъ Цариградъ, като си оставятъ намѣстницы, които да извършватъ работы-тѣ на посолства-та имъ.

—

Морнингъ Постъ казва че ако конференція-та ся разиде безъ да дойде до едно рѣшително слѣдствіе, прѣговори-тѣ ще ся продължаватъ другадѣ.

Издава ся отъ Американско-то Евангелско Общество.

Редакторъ **Т. Л. Байнгтонъ.**

Въ Американъ-Ханъ.

Въ Печатницѫ-тѫ на Д. Араміана

Агопіанъ-Ханъ № 11.